

всичкитѣ острове отговорихъ на Идранското и Псаранското повикване, и избихъ Турцитѣ.

Подиръ една деветъ годишна распалена битва, ни Грѣцитѣ ся оставяхъ отъ свойтъ патриотизмъ, ни Махмудъ отъ своето рѣшение. На конецъ Руссия, Франца и Англия, като ся сговорихъ, влѣзахъ мѣжду имъ да ги потакмѣтъ. Грѣция, като бѣше погълнала сичката отъ Махмуда испратена войска за да я подчини, не можяше вѣки да противостои на Египетската войска що бѣше ся призовала въ помощъ на Исламизмътъ, и що ся командуваше отъ Ибраимъ-Паша, синъ на Мехметъ-Али, Египетскійтъ Паша. Ибраимъ-Паша, господаръ на Мороя чрѣзъ своята войска, на морето чрѣзъ сжединенната Египетска и Турека флота въ лиманътъ на Наваринъ, чакаше слѣдственото на разговоритѣ що ставахъ мѣжду Силитѣ и Султанътъ, и да изврше условията на трактатътъ който щяше да посрѣдствува за неспразиванieto или за завладѣнието на Грѣция. Да ся придобие врѣме за приговоритѣ, едно примирие отъ единъ мѣсець ся заключи мѣжду двѣтъ на война части. Врѣмето на това примирие ся исижли на 20 Октомврия 1827. Не ся обяви никаква война противъ Портата; напротивъ, точно и справедливо ся подразумѣваше продлжението на примирieto мѣжду Християнскитѣ Сили и генералисимътъ на Турската сила. Тримата Руски, Француски и Английски адмирали, крѣтосвахъ и стояхъ по край брѣговетѣ на Мороя като посрѣдници, а не като неприятели, и имахъ катадневно сношение съ Ибраима. Тѣ му налагахъ само да ся вждържя отъ неприятелскитѣ дѣйствия противъ Грѣция, въ интересътъ на челоувѣчеството, додѣто ся свѣршихъ приговоритѣ що ставахъ въ Цариградъ.

Въ това врѣме на примирieto, сжединенната Турска и Египетска флота, хвѣрляла бѣше желѣзо, врѣзъ една стѣрна, въ Наваринскійтъ лиманъ, и ся